

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

Tham khảo những bài văn mẫu hay đề bài Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài trong tác phẩm Chiếc thuyền ngoài xa của Nguyễn Minh Châu

Đề bài: Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài trong *Chiếc thuyền ngoài xa* (Nguyễn Minh Châu)

Bài văn chọn lọc hay nhất

Nguyễn Minh Châu là một trong số những nhà văn tiêu biểu với rất nhiều các tác phẩm được sáng tác trong thời kì kháng chiến chống Mĩ. Như lời đánh giá của nhà văn Nguyễn Khải “Nguyễn Minh Châu là người kế tục xuất sắc những bậc thầy của nền văn xuôi Việt Nam và cũng là người mở đường rực rỡ cho những cây bút trẻ tài năng sau này”. Ông đã để cho lớp người đi sau một tác phẩm rất đặc sắc mang tên “Chiếc thuyền ngoài xa” với nguồn cảm hứng vô tận và những bài học từ cuộc sống. Nhân vật trung tâm cho câu chuyện của ông chính là người đàn bà hàng chài đã để lại trong lòng người đọc rất nhiều suy nghĩ, trăn trở về những câu chuyện đời.

Sau những bức tranh thiên nhiên vô cùng đẹp đẽ, lộng lẫy mà đôi mắt của nhà nhiếp ảnh Phùng đã được dịp bắt gặp nhân dịp chuyến đi công tác ở vùng biển. Thế nhưng, phía sau những ánh sáng chói lòa, lung linh ấy là những góc khuất mà con người bỏ lỡ. Hình ảnh của người đàn bà hiện lên hoàn toàn trái ngược với vẻ đẹp của thiên nhiên nơi đây. Đó là một người đàn bà trạc ngoài bốn mươi tuổi, tác giả cũng chẳng biết tên tuổi mà đặt một ngôi “mụ”, “người đàn bà hàng chài” như để ám chỉ nơi đây, có biết bao nhiêu người phụ nữ cũng có chung hoàn cảnh như mụ.

Sau vài nét gợi tả, hình ảnh của người đàn bà với “một thân hình quen thuộc của đàn bà vùng biển, cao lớn với những đường nét thô kệch. Mụ rỗ mặt khuôn mặt mệt mỏi sau một đêm thức trắng kéo lưới, tái ngắt, dường như đang buồn ngủ”. Chắc hẳn, những vết rỗ khuôn mặt mụ đều từ gánh nặng của công việc, của nắng mưa gió bão miền biển hắt lên trên khuôn mặt ấy. Một người lao động lam lũ, chịu thương chịu khó nhưng cái nghèo vẫn bủa vây lấy gia đình của mụ. Sự nghèo khổ ấy còn hiện lên trên “tám áo bạc phếch có miếng vá, bừa thân dưới ướt sũng”. Từ cách hành xử, đi đứng đến “tìm đến một góc tường để ngồi” càng làm cho mụ trở nên đáng thương đến tội nghiệp. Một con người dám vượt qua phong ba bão táp trên vùng đại dương mênh mông, nhưng lại trở nên tự ti, mặc cảm khi đối diện với con người.

Không chỉ dừng lại ở đó, tác giả đã lột tả thật sâu sắc, chân thật cả những tính cách con người mụ. Một người đàn bà, một người vợ luôn nhẫn nhục, cam chịu điển hình trong xã hội Việt Nam. Khi chứng kiến cảnh người đàn ông to lớn, thô kệch giáng những cú đánh mạnh mẽ vào tám thân yếu ớt của người đàn bà ấy, đến một người đàn ông như Phùng cũng chẳng thể nhẫn nhịn nổi. Vậy nhưng, người đàn bà ấy vẫn cam chịu biết bao lời hằn học, mắng nhiếc. Đôi mắt của chị hắt lên một con đường tối đen không tìm thấy ánh sáng

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

nào trong cuộc đời chị. Có lẽ, mẹ đã quá quen và chấp nhận cuộc đời của mẹ sẽ phải chịu đựng cảnh “ba ngày một trận nhẹ, năm ngày một trận nặng”.

Những đau đớn về thể xác của chị chẳng thể nào sánh với những nỗi đau đớn, giày vò về tinh thần khi chị lo lắng cho con cái sẽ bị tổn thương khi phải chứng kiến những cảnh đau đớn ấy. Thằng con trai của chị thương mẹ, lăm lăm con dao trong tay nhưng người mẹ ấy đã “chấp tay vái mấy đũa con để nó đừng phạm phải một tội ác trái thường đạo lý”. Tuy nghèo, tuy khổ nhưng chị vẫn biết đạo lý trong đời, chị không muốn con của chị phải đi theo những vết xe đổ nghèo hèn mà cuộc đời bố mẹ nó đang phải trải qua. Lòng chị cũng đau đớn, buồn tủi vô cùng khi cái nghèo đẩy cả gia đình chị vào cái vòng quẩn quanh nghèo đói. Những ngày tháng ăn xương rồng luộc chấm muối, bữa đói bữa no vẫn luôn hiện hữu, thường trực trên chiếc thuyền chật chội, mục nát của gia đình chị.

Tương chừng với dáng người thô kệch ấy sẽ chẳng biết đâu là lẽ phép đạo lý, thế nhưng với những điều mà chị đã từng trải, vẻ đẹp của tâm hồn của người đàn bà ấy càng trở nên sâu sắc. Khi bị đưa về tòa án, Phùng và Đẩu đã muốn giúp chị giải thoát khỏi cuộc ly hôn ấy nhưng chị đã xin quan tòa rằng “quý tòa bắt tội con cũng được, phạt tù con cũng được, đừng bắt con bỏ nó”. Đến tận cùng nỗi đau, khi đưa cho chị một sự lựa chọn giải thoát nhưng chị lại chối bỏ. Chắc hẳn, người đọc sẽ cảm thấy thật khó hiểu và nực cười cho người bà đại đột ấy. Thế nhưng, sau những lời tâm tình của chị, người ta mới vỡ lẽ và cảm thấy khâm phục người phụ nữ ấy. Chị vẫn luôn dành cho chồng những lời ngợi khen, chị biết chồng chị là người hiền lành cục tính, nhưng cái nghèo đã khiến anh ta trở thành một con người vũ phu, cộc cằn. Hình ảnh của người đàn ông cũng có biết bao điểm chung như những nhân vật Chí Phèo của Nam Cao hay nhân vật Hộ trong tác phẩm *Đời thừa* vậy. Chị có cái nhìn sâu xa, thấu hiểu lẽ đời, lòng người, khác hẳn với cái nhìn của Đẩu và Phùng. Người đàn bà ấy biết rõ rằng : thân gái dấm trường, họ cần một người đàn ông để chèo lái con thuyền, con cái của họ cần có một người cha để dựa dẫm. Dù cho họ có vũ phu, cộc cằn đến nhường nào thì đó vẫn là một người đàn ông mà họ cần. Họ nghèo nên thiết nghị, họ không có quyền đòi hỏi một người đàn ông giàu sang, có học vấn. Trong khi đường lối của Đảng trước và sau cách mạng luôn hướng tới bảo vệ nhân quyền cho mọi người, giúp cho nhân dân được hưởng cuộc sống ấm no, hạnh phúc. Thế nhưng, tại nơi đây những con người lênh đênh trên bốn bề là nước, họ vẫn chịu những gánh nặng to lớn của miếng cơm manh áo hàng ngày. Sự hi sinh, thấu hiểu cuộc đời của chị càng khiến người đọc cảm thấy xót xa cho một người phụ nữ.

Đằng sau việc trọng tình nghĩa với người chồng của chị, tình mẫu tử cũng của chị cũng thật đáng ngưỡng mộ. Sợ con tổn thương mà chị đã xin chồng đưa mình lên bờ mà đánh, niềm vui của chị thật giản đơn khi “vui nhất là lúc được ngồi nhìn đàn con tôi chúng nó đã ăn no”. Những đứa con là ngọn nguồn sức mạnh để chị sống và tồn tại. Ý chí quật cường của chị được bồi đắp nhờ tình thương con, chị chấp nhận hi sinh cuộc đời chị để mong cho con mình có được cuộc sống an nhiên hơn. Thấp thoáng trong hình ảnh người đàn bà làng chài là những đức tính của biết bao người phụ nữ Việt Nam luôn yêu chồng thương con, giàu đức hi sinh và lòng vị tha.

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

Qua tác phẩm *Chiếc thuyền ngoài xa*, chỉ qua một nhân vật người đàn bà trong truyện mà người đọc như được nhìn thấy cuộc đời của biết bao nhiêu người phụ nữ Việt Nam trong mọi thời đại. Tấm lưng bạc phếch, ánh mắt cam chịu hay nụ cười hạnh phúc khi nhìn những đứa con có lẽ sẽ còn ám ảnh rất lâu trong tâm trí độc giả. Tác giả đã gửi gắm không chỉ niềm cảm thương, xót xa cho số phận con người bị đánh đập, đói nghèo mà còn thể hiện niềm tự hào, trân trọng vì những vẻ đẹp tâm hồn không gì có thể làm lấm bùn, thui chột.

Một số bài văn mẫu hay phân tích về người đàn bà hàng chài

Bài số 1:

Truyện “Chiếc thuyền ngoài xa” in đậm phong cách tự sự – triết lí của Nguyễn Minh Châu, rất tiêu biểu cho hướng tiếp cận đời sống từ góc độ thế sự của nhà văn ở giai đoạn sáng tác thứ hai. Truyện ra đời trong hoàn cảnh đất nước ta đang dần đổi mới, cuộc sống kinh tế có nhiều mặt trái, nhiều tồn tại khiến người ta phải băn khoăn. Truyện ngắn này lúc đầu được in trong tập *Bến quê* (1985), sau được nhà văn lấy làm tên chung cho một tuyển tập truyện ngắn in năm 1987.

Trong tác phẩm, nhân vật người đàn bà hàng chài chính là tâm điểm trong câu chuyện của Phùng. Nhân vật này chủ yếu xuất hiện trong phát hiện thứ hai của Phùng về chiếc thuyền chài lưới và xuất hiện trong chính câu chuyện cuộc đời chị kể ở toà án huyện. Qua đó, cuộc đời, số phận, tính cách, cảnh ngộ của chị gây xúc động, chấn động mạnh mẽ không chỉ với tác giả mà còn với người đọc.

Người đàn bà có vẻ ngoài xấu xí, thô kệch và một: “vốn là đứa con gái xấu lại rồi mặt sau một bận lên đậu mùa”. Người đàn bà hàng chài trong truyện ngắn này đâu có được cái nhan sắc “trời phú”, chị ta xấu xí, khuôn mặt rồi càng khó nhìn hơn khi chị ta bước sang cái tuổi trạc ngoài 40.

Bên cạnh đó số phận kém may mắn: Trong câu chuyện về cuộc đời mình, chị đã nhận thức được rất rõ sự kém may mắn của mình: “cũng vì xấu, trong phố không ai lấy, tôi có mang với một anh con trai của một hàng chài giữa phá hay đến nhà tôi mua bả về đan lưới”.

Đồng thời, tác giả cũng khắc họa rõ nét về cuộc đời lam lũ, vất vả của người đàn bà làng chài. Tính cách: Một người đàn bà cam chịu, nhẫn nhục. Hành động và lời nói của người chồng: “trút con giận như lửa cháy bằng cách dùng chiếc thắt lưng quật tới tấp vào lưng người đàn bà, lão vừa đánh vừa thở hồng hộc, hai hàm răng nghiến ken két, cứ mỗi nhát quất xuống lão lại nguyên rửa bằng cái giọng rên rỉ, đau đớn: “Mày chết đi cho ông nhờ. Chúng mày chết hết đi cho ông nhờ”.

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

Trước hành động rất tàn bạo của người chồng, người đàn bà hàng chài đã không hề kêu một tiếng, không chống trả cũng không tìm cách chạy trốn.

Người đàn bà ấy giàu lòng tự trọng. Chồng đánh như vậy, chị ta đâu có khóc. Nhưng chỉ sau khi biết được hành động vũ phu của chồng đã bị thằng Phác và người khách lạ (nghệ sĩ Phùng) phát hiện chị lại cảm thấy đau đớn, vừa đau đớn, vừa vô cùng xấu hổ và nhục nhã. Nhiều khi, sự đau đớn do đòn roi không thể làm con người ta bật khóc, điều này đúng trong trường hợp của người đàn bà hàng chài. Những giọt nước mắt đau đớn chứa đựng biết bao sự nhọc nhằn chỉ thực sự rơi khi thấy đứa con yêu của mình chứng kiến cảnh tượng mình bị chồng đánh, chỉ thực sự rơi khi có người khách lạ chứng kiến

Sống rất sâu sắc, thấu hiểu lẽ đời, hiểu chồng, thương con vô bờ bến, một người phụ nữ vị tha giàu đức hy sinh. Được mời đến tòa án huyện để giải quyết việc gia đình, lúc đây chị ta rụt rè, tìm một góc tường ở chón công đường kia để ngồi. Nhà văn có miêu tả, đây không phải là lần đầu người đàn bà đến chón công đường nhưng người đàn bà ấy vẫn có cái vẻ sợ sệt, lúng túng- cái sợ sệt lúng túng ấy ngay lúc chị ta đứng ở bãi xe tăng cũng không hề thấy có. Chị thấy sợ hãi khi đến một không gian lạ. Chị ta thật tội nghiệp, cái thể ngồi bị động, ngồi vào mép ghế và cố thi người lại, ngồi như thể để tự vệ cho dù đã được Đẩu nói bằng những lời rất thân mật, chia sẻ, cảm thông.

Nguyễn Minh Châu đã dụng công nhấn vào sự thay đổi ngôn ngữ và tâm thế của người đàn bà hàng chài. Ban đầu, khi gặp chánh án Đẩu, chị còn xưng “con” và có lúc đã van xin, “con lạy quý tòa”... “Quý tòa bắt tội con cũng được, phạt tù con cũng được, đừng bắt con bỏ nó”. Nhưng khi thấy Phùng xuất hiện, đang cúi gục lập tức người đàn bà hàng chài ngẩng lên, nhìn thẳng, “chị cảm ơn các chú... Lòng cách chú tốt nhưng các chú đâu có phải là người làm ăn... cho nên các chú đâu có hiểu được cái việc của các người làm ăn lam lũ, khó nhọc”. Về bề ngoài khúm núm, sợ sệt, điệu bộ khác, ngôn ngữ khác đã làm cho cả Đẩu và Phùng hết sức ngạc nhiên. Người đàn bà hàng chài kia không hề giản đơn như Đẩu và Phùng nghĩ. Thì ra, cái nghề chài lưới trên một chiếc thuyền vỏ bèo lênh đênh không thể thiếu bàn tay và sức lực của người đàn ông. Để duy trì sự tồn tại cho cả gia đình thì họ phải hợp sức lại mà làm quần quật để nuôi một đàn con nhà nào cũng trên dưới chục đứa. Tình cảnh của người đàn bà hàng chài kia cũng như của bao gia đình hàng chài khác, trừ phi chị nói “giá tôi đẻ ít đi hoặc chúng tôi sắm được một chiếc thuyền rộng hơn”

Trong câu chuyện kể về cuộc đời mình, người đàn bà hàng chài kia đã chấp nhận đau khổ, coi nỗi khổ vận vào đời mình như một lẽ đương nhiên. Chị sống cho con chứ không phải là sống cho mình. Nếu những phụ nữ trên các thuyền khác chấp nhận người đàn ông uống rượu thì chị cũng chấp nhận để chồng đánh chỉ xin chồng là đánh ở trên bờ, đừng để các con nhìn thấy. Đó là một cách ứng xử rất nhân bản.

Ở đây, lẽ đời đã chiến thắng. Người lao động lam lũ, nghèo khổ không có uy quyền nhưng có cái tâm của một người thương con, thấu hiểu lẽ đời cũng là một thứ quyền uy

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

có sức công phá lớn. Nó đã làm chán án Đâu và nghệ sĩ Phùng thức nhận được nhiều điều. Thức nhận được, nỗi nhọc nhằn vất vả trong công việc làm ăn của cư dân vùng biển. Thức nhận được cuộc sống bấp bênh khiến họ phải chấp nhận không ít những nghịch cảnh, những ngang trái. Thức nhận được người đàn bà kia không hề chịu đòn roi một cách vô lí, cả Đâu và Phùng chua chát nhận ra rằng: trên thuyền cần có một người đàn ông... dù hấn man rợ, tàn bạo, cần có một người đàn ông để chèo chống khi biển phong ba bão táp. Thức nhận được ở người phụ nữ ấy chứa đựng mâu thuẫn sâu xa như một bản năng: “Ông trời sinh ra người đàn bà là để đẻ con, rồi nuôi con cho đến khi khôn lớn cho nên phải gánh lấy cái khổ”, những lời lẽ ấy của người đàn bà hàng chài được thốt lên từ một niềm tin đơn giản mà vững chắc vào cái thiên chức mà trời đã giao phó cho người đàn bà. Thức nhận được rằng, người đàn bà hàng chài kia rất biết tìm cho mình những niềm vui, hạnh phúc đâu rất nhỏ nhoi trong cuộc sống đầy khó khăn. Ở chị vững bền một niềm tin, một tình yêu và sự lạc quan vào cuộc sống. Hãy biết sống ngay khi cả cuộc đời không thể chịu được nữa, nụ cười chợt ửng sáng lên trên khuôn mặt rồi chằng chịt chị nghĩ đến “trên thuyền cũng có lúc vợ chồng con cái chúng tôi sống hòa thuận vui vẻ” và niềm vui “nhìn đàn con tôi chúng nó được ăn no”. Hạnh phúc với người đàn bà hàng chài kia thật giản dị mà không kém phần sâu sắc. Thức nhận được nỗi đau, cũng như sự thâm trầm trong việc thấu hiểu các lẽ đời người đàn bà kia không bao giờ để lộ ra bên ngoài cả.

Kết thúc truyện ngắn, người đọc vẫn không biết người đàn bà hàng chài kia tên gì, phải chăng là nhà văn đã sơ xuất? Không phải, đó chính là dụng ý nghệ thuật của nhà văn, người nghệ sĩ nhiếp ảnh kể rằng mỗi khi nắm thật kĩ bức ảnh mà mình chụp anh lại thấy người đàn bà hàng chài ấy bước ra từ bức ảnh “mụ bước những bước chậm rãi, bàn chân rậm trên mặt đất chắc chắn, hòa lẫn trong đám đông...” nghĩa là người đàn bà ấy chỉ là một người trong đám đông của những con người lam lũ, nhọc nhằn, những con người lao khổ, đông đúc và vô danh. Qua nhân vật người đàn bà hàng chài, Nguyễn Minh Châu cũng khẳng định: sự lam lũ, vất vả, nhọc nhằn không làm mất đi ở người phụ nữ vùng biển nói riêng, người phụ nữ Việt Nam nói chung tâm lòng yêu thương, nhân hậu bao dung, vị tha. Và với người phụ nữ, gia đình hạnh phúc là gia đình trọn vẹn các thành viên cho dù đây đó vẫn có những tính cách chưa hoàn thiện.

Bằng biện pháp đối lập giữa hoàn cảnh và tính cách, giữa ngoại hình và tâm hồn, đi sâu vào thế giới nội tâm phức tạp, đầy mâu thuẫn của con người, qua nhân vật người đàn bà hàng chài, Nguyễn Minh Châu đã thể hiện cái nhìn mới mẻ về con người. Ông đã khai thác số phận cá nhân và thân phận con người đời thường, để phát hiện những nét đẹp trong những con người tầm thường, lam lũ. Cả đời, ông đã tâm niệm sáng tác văn học là đi tìm “hạt ngọc ẩn sâu trong tâm hồn mỗi con người”.

Bằng tài năng của một cây bút giàu bản lĩnh, qua cuộc đời của người đàn bà hàng chài, tác giả cũng đặt ra những vấn đề nhức nhối của cuộc sống: nạn bạo hành trong gia đình, sự nghèo đói, thất học, sự tha hóa về nhân cách... những ngang trái, nghịch lý của cuộc sống. Chính số phận của người đàn bà hàng chài như một hồi chuông lay tỉnh chúng ta

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

hướng tới một cuộc sống tốt đẹp hơn. Từ câu chuyện của người đàn bà, ta càng thấy rõ: không thể dễ dãi, đơn giản trong việc nhìn nhận mọi sự vật, hiện tượng của cuộc sống, không thể có cái nhìn một chiều, phiến diện với con người và cuộc sống. Đây cũng là nét mới trong văn xuôi sau năm 1975 mà Nguyễn Minh Châu chính là vị "khai quốc công thần của triều đại văn học mới".

Bài số 2:

Nguyễn Minh Châu là nhà văn tiêu biểu, với phong cách sáng tác giàu tính biểu tượng trong nền văn học nước nhà. Những tác phẩm của ông luôn khiến người đọc phải trầm trồ, suy nghĩ rất nhiều. Truyện ngắn "Chiếc thuyền ngoài xa" là một câu chuyện giàu sức gợi như thế. Hình ảnh người đàn bà làng chài là hình ảnh để lại trong lòng người nhiều ám ảnh, trở về cuộc sống của con người trong thời kì đổi mới.

Chiếc thuyền ngoài xa kể về chuyến đi sáng tác của nhiếp ảnh Phùng khi đến với vùng đất biển này. Và từ chuyến đi này, anh đã nhận ra rất nhiều chiều của cuộc sống, nhiều góc khuất mà con người vẫn bỏ lỡ. Hình ảnh người đàn bà là hình ảnh khiến anh vừa khó hiểu, vừa băn khoăn, vừa đau xót. Có thể nói người làng chài là hình ảnh biểu tượng cho cuộc sống khó khăn, chịu nhiều thiệt thòi của người phụ nữ.

Người đàn bà hiện lên trong câu chuyện của nhiếp ảnh Phùng là một người đầy nhọc nhằn, lam lũ. Nguyễn Minh Châu với những nét vẽ tinh tế đã phác họa nên một hình ảnh giàu sức gợi "người đàn bà chạc ngoài 40, một thân hình quen thuộc của đàn bà vùng biển, cao lớn với những đường nét thô kệch. Mụ rỗ mặt khuôn mặt mệt mỏi sau một đêm thức trắng kéo lưới, tái ngắt, dường như đang buồn ngủ". Một người phụ nữ gây ấn tượng cho người đọc ngay từ những dòng đầu tiên, đầy nhọc nhằn, đầy khổ sở và đầy thương cảm. Người đàn bà ấy tiếp tục ám ảnh người đọc bằng chi tiết "tắm áo bạc phếch có miếng vá, bửa thân dưới ướt sũng", đã phần nào gợi lên sự chua xót, khôn cùng. Giữa cảnh biển mênh mông lại xuất hiện một con người khiến người khác phải trầm trồ như thế này.

Người đàn bà ấy còn đầy vẻ cam chịu và nhẫn nhục khi người chồng hần học và mắng nhiếc. Đôi mắt của chị như xuyên sâu vào lòng người đọc, nó ám ảnh cho đến khi gấp trang sách lại. Ánh mắt của chị đầy thương xót, đầy ai oán và cũng đầy tình yêu thương dành cho những đứa con cho mình.

Đọc theo hình trình đi tìm cái đẹp của nhiếp ảnh Phùng, người đàn bà đã trở thành tâm điểm cho vẻ đẹp ấy. Một vẻ đẹp đầy sự khó khăn, nhọc nhằn và đau khổ. Hành động bạo lực của người chồng khiến chị cứ câm lặng, không ai oán một lời.

Và sự cam chịu ấy được lặp lại khi chị được gọi đến hầu tòa. Mặc dù "ba ngày một trận nhẹ, năm ngày một trận nặng" nhưng người phụ nữ ấy vẫn "không hé răng một lời". Hình dáng "mụ ngồi ghé vào mép ghé và cố thu người lại" càng khiến cho Phùng, cho Đẩu, và

Phân tích nhân vật người đàn bà hàng chài - Chiếc thuyền ngoài xa

cho người đọc một nỗi ám ảnh khó bỏ. Tuy nhiên chỉ một lát, “người đàn bà lại lúng túng và sợ sệt”. Có lẽ cuộc sống của chị quá nặng nề, quá thê lương trong những năm qua.

Tình tiết người đàn bà vái lạy để con trai không làm điều đại dột với bố, cũng như vái lạy quan tòa càng toát lên về cam chịu, sự nhẫn nại, giàu đức hi sinh “Quý tòa bắt tội con cũng được, phạt tù con cũng được, đừng bắt con bỏ nó”. Khi đi đến tận cùng của nỗi đau, khi có một con đường giải thoát thì người đàn bà ấy vẫn lặng lẽ và cam tâm chịu đựng đau khổ? Là vì điều gì? Chẳng phải vì đức hi sinh của người mẹ đó sao?

Lời tâm tình của người đàn bà về cuộc sống, về người chồng, về những đứa con khiến người khác vừa thương xót vừa khâm phục. Một người đàn bà yêu chồng, thương chồng mặc dù bị chồng ngược đãi. Người đàn bà yêu con, thương con vô điều kiện, không đòi hỏi bất cứ điều gì.

Khi chị kể đến chi tiết “vui nhất là lúc được ngồi nhìn đàn con tôi chúng nó đã ăn no” thì có lẽ người đọc ứa nước mắt. Những đứa con là sức mạnh để chị có thể tồn tại, có thể sống sót và kiên cường đến bây giờ. Một người mẹ lặng lẽ hi sinh cuộc đời mình vì những đứa con, một người mẹ đã nhẫn nhục tất cả chỉ vì miếng cơm manh áo cho con. Một người mẹ nghèo, cố chấp nhưng yêu thương con vô bờ bến. Cuộc đời của chị nhiều đau thương và nước mắt nhưng lại có biết bao nhiêu phẩm chất cao đẹp, đáng trân trọng.

Không phải ngẫu nhiên tác giả chỉ gọi nhân vật là “người đàn bà”, có lẽ không phải chỉ một người đàn bà duy nhất, mà có thể chúng ta còn bắt gặp rất nhiều người đàn bà có chung cảnh ngộ ở bất cứ bãi biển xinh đẹp nào. Nguyễn Minh Châu đã vẽ lên một bức chân dung khiến cho người đọc phải suy ngẫm, phải trầm trở về cuộc sống của rất nhiều người xung quanh chúng ta. Và cái hình ảnh mà nhiếp ảnh Phùng chụp được cũng như những gì anh nghĩ về người đàn bà này là triết lí, một triết lí cho cái nhìn nhận đa chiều về cuộc sống này. Tấm lưng bạc phéch, ướm sũng của người đàn bà này có lẽ còn ám ảnh rất nhiều người nữa.

Người đàn bà đó chính là nghệ thuật của Nguyễn Minh Châu, cũng như tác giả đã dùng cái tâm để vẽ lên hình ảnh đó.

Hình ảnh người đàn bà làng chài trong truyện ngắn “Chiếc thuyền ngoài xa” đã gửi gắm nhiều thông điệp đến người đọc về cuộc sống, phẩm chất tốt đẹp của những người phụ nữ.